

[Rager.]

ningen til tredje Behandling af Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Midler til Dækning af Udgifterne til Krisehjælp til Landbrugere og arbejdsløse? Det vilde interessere mig, om det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vilde svare direkte paa dette Spørgsmaal med positive Oplysninger. Men det er maaske for meget forlangt. Det kan jo være, jeg intet Svar faar, men det vil jo ogsaa være et Svar.

Ordføreren (Hans Nielsen): Forinden vi slutter denne Forhandling, vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, som paa ny i Dag beskæftigede sig med de „kolossale“ Procentforhøjelser af Toldbeskyttelsen, som finder Sted. Jeg vil hertil gerne sige, at det betyder jo ikke saa meget med disse „kolossale“ Procentforhøjelser, for hvis der er en Toldbeskyttelse f. Eks. af 2 Kr. paa et Sæt Tøj og den sættes op til 4 Kr., er det jo straks en Forhøjelse med 100 pCt., men disse 100 pCt. er jo dog kun 4 Kr. i Forhold til 200 Kr. Det maa man altsaa ikke lade sig vildlede af.

Dette er jeg kommet til at tænke paa, fordi det ærede Medlem i Gaar præsenterede os en Uldtrøje, fremviste den her fra Talerstolen og sagde: Her er en Uldtrøje, hvorpaa der er en Told af 62 pCt. — saa vidt jeg husker. Jeg kender godt denne Uldtrøje, den har foreligget i Toldraadets Appeludvalg og er blevet undersøgt til Bunds. Den Uldtrøje, jeg fik præsenteret dér, var en Uldtrøje, som, naar man stak begge Hænder ind i Ærmegabene og strakte dem ud, blev staaende; den trak sig aldrig mere sammen. Stoffet er nemlig af en saa ussel og raadden Kvalitet, at den ikke kunde trække sig sammen igen. Naar en saadan Uldtrøje, som, saa vidt jeg erindrer, i Øjeblikket koster saadant noget som 47 Ø. i Czekoslovakiet, eller hvor det nu er, bliver solgt for 3—4—5 Kr. til en Havnearbejder, og han gaar ned i Skibet, arbejder dér en Dag og kravler paa alle fire dernede, saa er denne Uldtrøje, naar han kommer hjem om Aftenen, blevet saa fyldig i alle Henseender, at baade han og Konen og 5 Børn kan være i den. Det er den Slags Varer, det ærede Medlem kommer her og tager i Forsvar.

Lundberg: Hvis det ærede Medlem Hr. Pürschel havde Ret i, hvad jeg dog maa bestride, at jeg i Gaar var vred paa ham, vil jeg villig erkende, at efter den smukke, næsten venskabelige og sikkert velmente Tale, han i Dag har holdt til mig, maa min

Vrede være som blæst bort. Jeg skal derfor heller ikke rippe op i Stridighederne fra i Gaar, jeg vil ikke berøve det ærede Medlem hans Glæde over at være med til at gennemføre dette Lovforslag, saa meget mindre som Skæbnen nu har villet, at vi i Dag skal staa som en Slags Meningsfæller. Jeg vil saa meget mindre gøre det, som det ærede Medlem har saa faa Glæder, naar han selv og hans Parti sammen med Venstre har Regeringen og skal gennemføre lignende Forslag. Det ærede Medlem har jo haft Skuffelser nok, da hans Partis Formand sænkede baade ham og Tolden ned i den naturlige Ubemærkethed, og da han hin Julidag i 1927 selv maatte begrave sin Erhvervspolitik. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa det, men kun ønske for det ærede Medlem, at denne Regering maa blive siddende, for saa er der jo gode Udsigter til, at det ærede Medlem kan faa mange glade Timer ogsaa herefterdags.

Pürschel: Jeg kan ikke nægte, at det er mig en ren Fornøjelse at diskutere med de ærede Medlemmer Hr. Lundberg og Hr. Rager. Naar det ærede Medlem Hr. Lundberg nu ganske lægger sig paa Linie med det, jeg sagde i Gaar, og siger, at naar bare denne Regering sidder, skal jeg faa mange glade Timer af den Slags, jeg har haft nu, ja er det saa ikke rigtigt, som jeg siger: at der er Udvikling i det? Det er en Udvikling, som vi alle har Grund til at glæde os over, og jeg har søgt at give Udtryk for denne Glæde, men jeg har altsaa ikke været rigtig heldig. Det gør mig ondt, men nu begynder det at hjælpe.

Til det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg gerne sige, at ogsaa fra hans Mund falder der, hver Gang han taler, et Guldkorn. Sidst det ærede Medlem havde Ordet, beviste han for det første, at han ikke havde hørt, hvad jeg havde sagt. Jeg talte nemlig kun om, at man kunde ikke se paa Dampfærgeren i nogen Afstand, om den bakkede eller gik frem. Dette hævder jeg er rigtigt. Dernæst viste det ærede Medlem, at han ikke har Anelse om, hvordan Fortidens Dampfærger bar sig ad. Og endelig sagde det ærede Medlem en Ting, som interesserede mig i høj Grad, nemlig dette, at Regeringen og dens Partier i Øjeblikket var ved at bakke ud af det. Det tror jeg er en Ting af stor politisk Interesse.

Himmelstrup: Det ærede Medlem Hr. Rager rettede igen en Bemærkning til mig om dette Lovforslags Sammenhæng med Valutalovens § 7 og spurgte mig, hvad Ven-